

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning.

(Lovforslag nr. 173. Fremsat 29/1 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Dette forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning kan vi fra socialdemokratiets side give vores tilslutning. Hovedsigtet er jo en ændring af den kliniske uddannelse med henblik på at skaffe flere læger ud i almen praksis. Grundideen er en uddannelse på 18 måneder, gennemført sammenhængende i nogle rotationsstillinger umiddelbart efter embedseksamen, og som konsekvens heraf forudsættes der opbygget et speciale i almen medicin.

Dette lovforslag er jo imidlertid kun et forslag, som giver visse rammer for, hvad det er, man skal gøre for at opnå målet, nemlig at få flere læger ud i almen praksis. Derfor vil jeg godt rejse et par problemer, som denne ordning nok kunne synes at rejse, og som det vil være nyttigt at få afklaret, om ikke andet få det afklaret i udvalget.

Det første spørgsmål er spørgsmålet om, hvordan vi sikrer os det fornødne antal rotationsstillinger til denne 18 måneders uddannelse, og hvordan vi forhindrer med det nuværende ansættelsessystem, at disse stillinger ikke rent faktisk bliver blokeret, eller at folk bliver siddende i dem, eller at man ansætter folk, som allerede har været gennem den fornødne uddannelse. Det vil jeg godt have en nærmere uddybning af, enten her eller måske bedre i udvalget.

På tilsvarende måde med tanken om, at man skal kunne oprette amanuensisstillinger hos de praktiserende læger som et led i uddannelsen til alment praktiserende læge. Ja men hvordan sikrer vi os, at vi har det

fornødne antal stillinger hos de alment praktiserende læger? Kan vi tvinge en alment praktiserende læge til at tage en sådan amanuensis? Er det helt frivilligt? Så kan vi jo komme i den situation, at der ikke er det fornødne antal stillinger til at denne nye uddannelse kan gennemføres, og derved kan vi komme til at blokere selve uddannelsen af de alment praktiserende læger. Eller er det noget, vi skal have ordnet ved overenskomst med de alment praktiserende læger? Hele den problemkreds vil jeg også gerne have uddybet, om ikke andet så i udvalget.

Endelig er der jo nogle problemer med hensyn til, hvordan det, der nævnes i bemærkningerne og også i lovforslaget om videreuddannelsen af læger i almen praksis, skal tilrettelægges, måske også lidt om, hvad omkostningerne ved sådan en uddannelse vil være.

Det andet hovedspørgsmål i lovforslaget er jo spørgsmålet om fællesmarkedsdirektiverne om fri etableringsret for læger. Jeg skal ikke sige meget om selve direktiverne og hele den side af sagen, men jeg vil godt i udvalget forbeholde mig en drøftelse af selve sprogpøblem. Vi har jo netop i kommunaludvalget haft et tilsvarende sprogpøblem oppe til drøftelse for så vidt angår sygeplejerskerne. Det er selvfølgelig naturligt, at vi bliver nødt til at efterleve disse direktiver, som jo er bindende for os, men de må på den anden side efterleves på en sådan måde, at der også tages et rimeligt hensyn til patienterne. Derfor håber jeg, at vi med ministeren i udvalget kan få drøftet, hvordan vi sikrer os de fornødne sproglige kvalifikationer hos de læger, som i givet fald skal fungere her i landet.

Og med disse ord vil jeg gerne tilsige socialdemokratiets støtte til gennemførelsen af forslaget efter en grundig udvalgsbehandling.

Anna Dorith Skriver (V):

Jeg er glad for at kunne sige, at jeg heller ikke hvad angår dette lovforslag er enig med hr. Steen Folke i, at politikerne er kvalificerede til at trække samfundsudviklingen i næsen, men tværtimod kun skal regulere den udvikling, som vi synes er skæv i samfundet.

Lovforslaget om læger, som vi her har til første behandling, er jo et eksempel på,